

קול דממה זקה

מיום שחרב בית המקדש ניטלה נבואה מן הנביאים וניתנה לשוטים בבא בתרא יב

המעוניין להפיץ או לתרום דפים 052-767-4447 / בי"ב 057-3122301

שבאמת עשינו. להגיד את זה לקב"ה ברור: אשמנו⁶ וכו' [ר"ל מצות וידוי]. אבל באמת לעשות תשובה על כל אחת ואחת, ובאמת להצטער⁷ על כל עבירה ועבירה.

אחרי שבכינו והצטערנו על כל העבירות שלנו, להחליט להשתדל לחיות לפי רצון ה' [ראה מעבר לדף הדרך של חז"ל איך אפשר להצליח לעשות את זה בדי' שלבים]. ואז לנקות את הבתים שלנו, את הרחובות שלנו, את החיים שלנו מכל אותם העבירות.

אחרי זה לעבוד על הביטחון שלנו בה'. לדעת: לא משנה מה קורה, אנחנו בידים שלו בלבד. וכל מה שקורה לנו, הוא יודע והוא מכוון את זה לטובתנו. לא משנה כמה קואב לנו-הכל לטובתנו,

סיכום ומסקנה

"הקב"ה מביא את העולם הגשמי שאנחנו מכירים, את עולם השקר [עגל הזהב] לקץ. ומתוך העולם הנהרס יולד עולם של אמת, עולם רוחני, עולם שכולו טוב.

עם ישראל! צריך לעזוב מהר את 'עגל הזהב' [חיי גשמיות] ולחזור לחיים אמיתיים של תורה. כי ה' יעשה בירור גדול, כמו בגאולת מצרים, ורק אלה שמקבלים אמת יחיו לקבל פניו של משיח צדקנו!"

האוטיסט בנימין גולדן

כל המסרים של בן [האוטיסט בנימין גולדן] ואחרים [מהקבוצה שלנו של נשמות שנחרו להעביר מסרים לעם ישראל], שנותנים אלה המסרים, אין הבדל בינינו בזה [בתוכן של הדברים, רק כל אחד מדבר בסגנון שלו].

אני רוצה להוסיף את החלק החשוב ביותר, וזה איך להינצל מחבלי משיח, וזה מאד חשוב לעם ישראל. נכון, בעתיד הקרוב מאד נראה דברים מאד מפחידים, וגם ניסים מאד גדולים. וכמו שכן כתב [בסוף מסר 27] וכמו שזה ידוע [מהנבואות]:

הצדיקים ישמחו מכל זה, כי סוף סוף יראו אמת ברורה ובהירה. הבינונים, כל אחד לפי רמתו הרוחנית וסבלו [שכיפר על עבירותיו], אבל בסופו של דבר [אי"ה] יעשו תשובה.

הרשעים שלא מוכנים להשתנות יברחו לעמים ושם ימותו יחד אתם. ולבינונים ולצדיקים, איך להינצל מהפחד והסכנה שעומדת להיות? ואני אגיד:

דבר ראשון, כל אחד צריך לשבת ולהסתכל² לתוך הלב שלו ולעשות תשובה אמיתית. לפרט לעצמו כל עבירה ועבירה³ עד כמה שהוא יכול לזכור, מאז שהוא זוכר את עצמו עד היום הזה. לעבור על כל עבירה ולהצטער עד דמעות - כי כל עבירה עושה ריחוק⁵ בינו לבין הקב"ה [ראה הסבר מפורט מעבר לדף].

ולכן הדבר הראשון, זה להגיד את כל העבירות. לקבל את זה כעבירות

מקורות וביאורים

1 כמו שהבטיחו חז"ל שתמיד נקבל מסרים מה': "מיום שחרב בית המקדש, ניטלה נבואה מן הנביאים וניתנה לשוטים ותינוקות" (בבא בתרא יב).
2 ירמיהו היה מתאונן על רוע בני דורו מפני היותם נגועים במדה הזאת, שהיו מעלימים עיניהם ממעשיהם בלי שישומו לב לראות מה הם: הלהעשות אם להעזוב? ואמר עליהם (ירמיה ח): אין איש נחם על רעתו לאמר וגו' כלה שב במרוצתם כסוס שוטף במלחמה" (מסילת ישרים פ"ב).
3 חומרת כל עבירה ועבירה תיאר הרמ"ק ז"ל (תומר דבורה פ"א) "אפילו צדיק גמור ועשה עבירה אחת, דומה לפניו כאלו שרף את התורה, עד שירצה חובו ואחר כך יקבל שכר כל מצות". ודומה לזה כתב במסילת ישרים (פ"ד) "לא ישכיחו החמורות את הקלות ולא יעלים הדיין עינו מהם כלל, כאשר לא יעלים מהחמורות. אלא על כולם ישגיה ויפקח בהשוואה אחת, לדון כל אחד מהם ולהעניש אחר כך על כל אחד כפי מה שהוא. והוא מה ששלמה המלך ע"ה אומר (קהלת יב): "כי את כל מעשה האלקים יביא במשפט וגו'". כי כאשר אין הקדוש ברוך הוא מניח מלשכוח כל מעשה טוב קטן כמות שהוא, כן לא יניח מלשפוט ולהוכיח כל מעשה רע קטן כמות שהוא". ע"ש כל הענין, שהרמח"ל ז"ל יצא מגדרו והאריך מאד להסביר חומרת "כל עבירה ועבירה", כנראה בגלל שבדרך כלל בני אדם רחוקים מהכרה זו.
4 "פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך" (תהילים קיט).
5 "כי אם עונתיכם היו מבדלים בינכם לבין אלקיכם" (ישעיהו נט).
6 הקדמת הוידוי לתשובה רמוז בפסוק "מודה ועוזב ירוחם". מודה הוא וידוי, ועוזב הוא קבלה לעתיד. וכן פרש הרמב"ן את הפסוק בדברים ל יא, "כי המצוה הזאת אשר אנוכי מצווך וכו' ולא רחוקה היא וכו' כי קרוב אליך הדבר מאד בפ"ך ובלבבך לעשותו". ופירש שם הרמב"ן שמדובר במצות תשובה וז"ל 'פ"ך ובלבבך לעשותו' שיתווו את עוונם ואת עון אבותם בפייהם וישובו בלבם אל ה' ויקבלו עליהם היום התורה לעשותה לדורות עכ"ל.

ההסבר כאן שנותן בתקשור לצורך בוידוי הוא נפלא, שלכאורה לא ברור למה מה צריך כלל להתודות. הרי כל שמתחרט ומצטער על החטא ומקבל לעתיד שלא יחטא, לכאורה כבר נשלמה התשובה ולשם מה הוידוי? אבל לפי מה שכתוב בתקשור כאן ש"דבר הראשון להגיד את כל העבירות ולקבל את זה כעבירות שבאמת עשינו, להגיד את זה לקב"ה ברור". שברגע שאדם ברור לו שחטא, אז ורק אז אפשר לעשות תשובה, שכל עוד לא ברור לו שחטא, על מה יצטער ויתחרט?

7 "ומדרגות התשובה ומעלותיה לפי גודל המרירות ועוצם היגון" (רבינו יונה בשערי תשובה ש"א י"ג).

8 השמחה כאן מטרתה כפולה: א. היא מגלה שהבטחון הוא אמיתי ולא מזויף כי בעת צרה רק הבטוח האמיתי שמח. ב. אי אפשר להשיג קרבה להש"ת אלא על ידי שמחה בלבד שנא' עוז וחדוה במקומו. ואפילו הנביא לא יוכל להשיג את נבואתו ללא שמחה כנאמר אצל אלישע שבקש שיביאו לו מנגן.

9 הסוכה מגינה על עם ישראל כמו שכתוב (תהלים כז) "כי יצפנני בסוכו ביום רעה". ולשון הברכה שתקנו חז"ל בתפילת ערבית אחרי קריאת שמע "ופרוס עלינו סוכת שלומך וכו' הגן וגו'". וכמו שענני הכבוד היו הצלה, כך גם הסוכה (שהיא כנגד ענני הכבוד) היא מצילה עם ישראל מכל צרה. וז"ל הזוהר הק' (אמור קג) "בשעתא דבר נש יתב במדורא דא צילא דמהימונתא, שכינתא פרסא גדפהא עליה מלעלא" [בשעה שאדם יושב בסוכה השכינה עליו].

10 הסוכה מגינה על ישראל לא רק כשהם בסוכה בפועל אלא אפילו אחר שיוצאים מן הסוכה, כמבואר בזוהר הקדוש (שם) "כל מאן דיתיב תחות צלא דמהימונתא (כיניו לסוכה "צל האמונה") אחסן חירו ליה ולבנוי לעלמין, ומאן דאפק גרמה מצילא דמהימונתא אחסן גלותא ליה ולבנוי". רואים מפורש שהישיבה בסוכה מועילה לו לחירות ושמירה לעולמים, ולא רק בזמן שהוא יושב בתוכה.

ההסבר כאן שנותן בתקשור לצורך בוידוי הוא נפלא, שלכאורה לא ברור למה מה צריך כלל להתודות. הרי כל שמתחרט ומצטער על החטא ומקבל לעתיד שלא יחטא, לכאורה כבר נשלמה התשובה ולשם מה הוידוי? אבל לפי מה שכתוב בתקשור כאן ש"דבר הראשון להגיד את כל העבירות ולקבל את זה כעבירות שבאמת עשינו, להגיד את זה לקב"ה ברור". שברגע שאדם ברור לו שחטא, אז ורק אז אפשר לעשות תשובה, שכל עוד לא ברור לו שחטא, על מה יצטער ויתחרט?

7 "ומדרגות התשובה ומעלותיה לפי גודל המרירות ועוצם היגון" (רבינו יונה בשערי תשובה ש"א י"ג).

8 השמחה כאן מטרתה כפולה: א. היא מגלה שהבטחון הוא אמיתי ולא מזויף כי בעת צרה רק הבטוח האמיתי שמח. ב. אי אפשר להשיג קרבה להש"ת אלא על ידי שמחה בלבד שנא' עוז וחדוה במקומו. ואפילו הנביא לא יוכל להשיג את נבואתו ללא שמחה כנאמר אצל אלישע שבקש שיביאו לו מנגן.

9 הסוכה מגינה על עם ישראל כמו שכתוב (תהלים כז) "כי יצפנני בסוכו ביום רעה". ולשון הברכה שתקנו חז"ל בתפילת ערבית אחרי קריאת שמע "ופרוס עלינו סוכת שלומך וכו' הגן וגו'". וכמו שענני הכבוד היו הצלה, כך גם הסוכה (שהיא כנגד ענני הכבוד) היא מצילה עם ישראל מכל צרה. וז"ל הזוהר הק' (אמור קג) "בשעתא דבר נש יתב במדורא דא צילא דמהימונתא, שכינתא פרסא גדפהא עליה מלעלא" [בשעה שאדם יושב בסוכה השכינה עליו].

10 הסוכה מגינה על ישראל לא רק כשהם בסוכה בפועל אלא אפילו אחר שיוצאים מן הסוכה, כמבואר בזוהר הקדוש (שם) "כל מאן דיתיב תחות צלא דמהימונתא (כיניו לסוכה "צל האמונה") אחסן חירו ליה ולבנוי לעלמין, ומאן דאפק גרמה מצילא דמהימונתא אחסן גלותא ליה ולבנוי". רואים מפורש שהישיבה בסוכה מועילה לו לחירות ושמירה לעולמים, ולא רק בזמן שהוא יושב בתוכה.